VÁNOCE: BŮH NÁM JDE VSTŘÍC

DO ŽIVOTA, KTERÝ ŽIJEME

Vánoce nejsou především svátkem pohody a radosti. Připomínají nám hlavně, že Bůh vstupuje do našeho skutečného života. I tam, kde něco bolí, chybí nebo se nedaří.

PRVNÍ VÁNOCE NEBYLY IDYLOU

Když se narodil Ježíš, svět nebyl o nic méně komplikovaný než dnes. Lidé prožívali války, násilí, chudobu, nejistotu a strach. Ani okolnosti Ježíšova narození nebyly idylické. Narodil se v chudobě, mimo pohodlí domova, a jeho rodina musela brzy uprchnout před nelítostným vládcem. Právě do takového světa se Bůh rozhodl přijít. Nečekal, až bude všechno v pořádku.

A nepřišel jako mocný panovník, ale jako bezbranné dítě odkázané na péči druhých.

BŮH SE NEVYHÝBÁ TOMU, CO JE TĚŽKÉ

Vánoční příběh nám ukazuje Boha, který nezůstává daleko od lidských starostí. Nevyhýbá se naší slabosti, bolesti ani nejistotě. Stává se jedním z nás a sdílí náš lidský úděl.

Proto nemusíme mít všechno vyřešené, abychom mohli Vánoce opravdu prožít. Právě tehdy, když nás trápí nemoc, samota, napjaté vztahy nebo obavy z budoucnosti, pro nás platí vánoční poselství.

NA SVŮJ ŽIVOT NEJSME SAMI

Vánoce nám neslibují, že všechny problémy rázem zmizí. Přinášejí ale naději, že v nich nejsme opuštěni. Bůh nám přichází vstříc právě tam, kde se nacházíme. Zná náš život a chce být jeho součástí.

Dle dávných prorockých knih nese Ježíš také jméno *„Emanuel“*, což znamená *„Bůh s námi“* (Bible Mt 1,23). V těchto třech slovech je shrnuto celé vánoční poselství:

Ať prožíváme cokoli, Bůh nám chce být nablízku.

Se svolením zpracováno podle knihy: Petr Beneš, Darovaný vztah, kterou vydalo nakladatelství Triton. Redakčně upraveno.